'De eeuwige migrant'

Dichter en romanticus Eduardo Curet overleden

amigoe 10-3-95

ORANJESTAD — De Dominicaanse dichter Eduardo Natalio Curet is begin deze week overleden. Na een heel leven van bewogen voordracht en verheven declamatie van zijn talrijke geschreven gedichten vertrouwde Curet (Dominicaanse Republiek 1916) eind vorig jaar eindelijk toch nog een keuze uit zijn vele gedichten aan het gedrukte papier toe.

Hoewel hij al sinds de jaren veertig op Aruba woonde, is hij de Spaanse taal in zijn gedichten trouw gebleven. Maar zijn tweede vaderland raakte hem diep en als bewijs daarvan zou de uitspraak *Aruba tocó mi alma de triste peregrino* als motto voor zijn tweede dichtersleven kunnen dienen. Het eerste lag immers in het verleden tussen de twee wereldoorlogen in het culturele centrum San Pedro de Macorís van de Dominicaanse Republiek.

Nostalgisch heimwee naar de oorsprong en desondanks steeds meer geworteld raken in het nieuwe land van inwoning, kenmerkt de poëzie van 'de eeuwige migrant'. De in twee delen opgesplitste bundel *Abrojos* beschrijft Dominicaanse en Arubaanse ervaringen en thema's, maar beide worden ze verbonden in de persoonlijke gevoelens van een somtijds timide romanticus, die de melancholieke eenzaamheid van de ziel belijdt. Die wordt beschreven in een zeer moeilijk toegankelijk dichterlijk taalgebruik dat in de traditionele retorica is gedrenkt.